

**Szegedi Ítéltábla**  
**Bf.III.355/2018/45.**

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. január 15. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2018. február 28. napján kihirdetett 2.B.30/2018/17. számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét kábítószer birtoklása büntettének [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] **minősíti.**

A szabadságvesztés tartamát **6 (hat) évre**, végrehajtási fokozatát **börtönre enyhíti.**

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 820.657.- (nyolcszázhuszezer-hatszázötvenhét) forint, melyből 657.197.- (hatszázötvenhétezer-egyszázkilencvenhét) forint bűnügyi költség a vádlottat terheli, míg 163.460.- (egyszázhatvanháromezer-négy százhatvan) forintot az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a Kecskeméti Törvényszék bűnjenyilvántartásában Bj-Szj I/15/2018. szám alatt bevételezett 3 db csavar tételszáma helyesen 3, 1 db e-matrica szelvény tételszáma helyesen 4, valamint a xy számú magyar vezetői engedély tételszáma helyesen 5, továbbá a vádlott tényleges tartózkodási helye a [bv. intézet neve]. A szabadságvesztésbe a vádlott által 2018. március 1. napjától 2019. január 15. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg külön felhívásra az állam javára 79.596.- (hetvenkilencezer-ötszázkilencvenhat) forint másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget, az ezen túlmenően felmerült 365.515.- (háromszázhatvanötezer-ötszázötvenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a vádlott születési helye [város neve], anyja neve helyesen [ neve].

**Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.**

**I n d o k o l á s**

A Kecskeméti Törvényszék ítéletével a 2018. január 14. napjától őrizetben, majd 2017. január 16. napjától előzetes letartóztatásban lévő vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), ezért 8 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év Magyarország területéről való kiutasításra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, annak tartamába a 2017. január 14. napjától 2018. február 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről, továbbá az ügyben lefoglalt 690.- euró lefoglalását megszüntette és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 806.307.- forint bűnügyi költségből a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására 660.847.- forint megfizetésére, míg a fennmaradó 145.460.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott ok és cél megjelölése nélkül, míg védője eltérő minősítés és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjára tekintettel az ítélet részbeni megalapozatlanságára figyelemmel annak megváltoztatását kérte akként, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekményt az ítéletábra a Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pontja szerint minősítse, illetőleg a kiszabott büntetést lényegesen enyhítse. Arra az esetre, ha az ítéletábra a minősítésre vonatkozó védői érvelést nem fogadja el, indítványozta a kábítószer-kereskedelem büntetékének kísérletét megállapítani a vádlott terhére, illetőleg amennyiben a másodfokú bíróság egyik védői indítványt sem osztaná, úgy a szabadságvesztés és Magyarország területéről való kiutasítás mértékének lényeges enyhítésére tett indítványt. Mindezekben túlmenően az elsőfokú iratok felterjesztését követően, valamint a másodfokú fellebbezési nyilvános ülésen is bizonyítási indítványt terjesztett elő a vádlott vonatkozásában igazságügyi elmeorvos-szakértő kirendelése és szakértői vélemény beszerzése érdekében arra hivatkozással, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetését megelőzően nehéz anyagi körülményei miatt mély depresszióba zuhant, ezért nem volt tudatában cselekedetének. Mindezek igazolására idegen nyelvű orvosi dokumentumokat is csatolt, melyek szerint a vádlott 2016. március és október közötti időszakban gyógyszeres terápiás kezelésben részesült, többek között mentális problémák, idegi kimerültség, valamint depresszív hangulat miatt.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.55/2018/11-II. számú átiratában eljárási szabálysértés észlelése mellett a védő által előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítását, az ítéleti tényállás helyesbítését, mindezek mellett pedig azt indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlott kábítószer-kereskedelem büntetéként értékelt cselekményét kábítószer birtoklása büntetéként [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] minősítse, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítse, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Mind a bűncselekmény eltérő minősítése, mind a szabadságvesztés büntetés enyhítése iránt előterjesztett fellebbezések alaposak, a főügyészi átiratban foglaltak pedig túlnyomó részt helytállóak.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.), amelynek 868. § (1) bekezdése alapján e törvény rendelkezéseit - a 868. - 876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, az ítéletábra az elsőfokú ítélet felülbíráta

során a másodfokú eljárás lefolytatásakor hatályos törvény szerint járt el.

Az ítélet tábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság a bírósági tárgyalás során, amikor az akkor hatályos 1998. évi XIX. törvény 114. § (3) bekezdésében és 110. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére nem tisztázta, hogy a tolmáccsal szemben fennáll-e kizáró ok. Ugyanakkor nem merült fel arra vonatkozó adat, miszerint a tolmáccsal szemben ilyen ok állna fenn, így ezen eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére kihatása nem volt. A következetes bírói gyakorlat szerint az a tény, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta, hogy a tolmáccsal szemben kizáró ok felmerült-e, eljárási szabálysértést valósít meg, azonban arra figyelemmel, hogy nem áll olyan adat rendelkezésre, amely azt mutatná, hogy a tolmács bármilyen okból kizárt volt, az eljárási szabálysértés garanciális jogokat nem sért súlyosan (BH2006. 279).

Ugyanakkor a törvényszék ítéletét az ítélet tábla maga is részben megalapozatlannak ítélte, ugyanis a tényállás részben felderítetlen maradt [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont], mivel a másodfokú eljárás során felmerült adatok és becsatolt orvosi okiratok alapján szükségessé vált annak tisztázása, hogy a vádlott a bűncselekményt esetlegesen kóros elmeállapotban követte-e el, vagy sem. Erre figyelemmel az ítélet tábla igazságügyi szakértői vélemény beszerzését rendelte el, illetőleg a másodfokú eljárás lefolytatására tárgyalást tűzött ki, melyen a Be. 594. § (1) bekezdése szerinti bizonyítást vett fel. Ennek során a beszerzett igazságügyi elmeorvos-szakértői leletet és véleményt ismertette.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adataira, valamint a lefolytatott bizonyítás eredményére figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

vádott neve vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetésekor, azaz 2017. január 14. napján nem szenvedett, illetőleg jelenleg sem szenved kóros elmeállapotban, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban. Kóros elmeállapot a cselekmény ideje alatt nem állt és jelenleg sem áll fenn, pszichés állapota nem tette képtelenné és nem is korlátozta cselekménye következményeinek felismerésében és abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

A vádlottnak kiskorú gyermeke nincs, azonban saját háztartásában három unokát tart el. Ezen kiegészítésnek a büntetés kiszabása során van jelentősége.

A vádlott Magyarországon büntetlen előéletű. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság kizárólag azt rögzítette, hogy a vádlott büntetve nem volt, ugyanakkor arra vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre, hogy külföldön jogerősen elítélésre került-e valamilyen bűncselekmény elkövetése miatt.

Mellőzte az ítéleti tényállásból és a jogi indokolásba utalta az ítélet tábla az ítélet 3. oldalának 3. bekezdését, egyúttal mellőzte annak megállapítását, hogy "és ott értékesítési, forgalomba hozza.". Ezen helyesbítés oka egyrészt az, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a vádlott szándéka az [ország neve] csempészett kábítószerrel annak értékesítése volt, ugyanis ezen utóbbi körülményre semmilyen adat nem állt rendelkezésre. Másrészt pedig a vádlott tudattartalmára vonatkozó jogi következtetés az, hogy mi volt a szándéka Magyarország területére behozott kábítószerrel, ugyanakkor ezen megállapítás a töretlen bírói gyakorlat szerint nem az ítéleti

tényállásba, hanem annak jogi indokolásába tartozik (BH2005. 167).

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla a fentebb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét azonban tévesen minősítette kábítószer-kereskedelem büntettként.

Tévedett a törvényszék, amikor kétséget kizáró módon megállapíthatónak látta a vádlott értékesítési szándékát. Erre vonatkozó, kétséget kizáró bizonyíték nem merült fel. Az iratok tartalma alapján is csak azt lehetett megállapítani, hogy a vádlott azért vásárolt jelentős mennyiségű kábítószer, hogy azt[ország neve] szállítsa. Egyáltalán nem áll rendelkezésre adat az ezt követő szándékára vonatkozóan, sem az értékesítésre, sem annak kivitelezési módjára, sem a lehetséges vevői körre.

A terjesztői magatartások elhatárolása vonatkozásában az 1/2007. BJE, valamint az 57/2007. BK vélemény ad - azonos - iránymutatást. A büntető jogegységi határozat IV.1. pontja szerint a kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre. Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek. A III. pont 1.a) pont szerint kábítószer hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja. A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban - neki adja át a kábítószer -, de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. A 2.a) pont rögzíti, hogy a forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet. A IV. 2. pont szerint pedig a kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósulnak meg.

Olyan információ nem merült fel az eljárás során, hogy a vádlott a kábítószer rendszeresen, ismétlődő adásvételek útján kívánta volna eljuttatni a viszonteladókhoz, illetőleg fogyasztókhoz, de arra sem, hogy egyetlen személynek kívánná átadni azzal a céllal, hogy az másnak vagy másoknak továbbadja. A kábítószer-kereskedelem büntettkénti törvényi minősítés által megkövetelt bizonyos fokú szervezettséget, illetőleg rendszerességet a vádlott cselekményeiben nem lehetett fellelni. E körben a Szegedi Ítélet tábla ítélezési gyakorlata következetes abban, hogy ilyen esetben a terhelt cselekményét kábítószer birtoklása büntettként minősíti (Szegedi Ítélet tábla Bf.I.517/2015/29., Bf.III.69/2015/31., Bf.II.64/2015/18., Bf.I.725/2014/16., Bf.III.31/2015/17., Bf.II.106/2015/21.).

A fent kifejtetttekre tekintettel, mivel a vádlott a terhére megállapított bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerrel valóította meg, így az kábítószer birtoklása büntettként [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] minősül.

A kifejtetttekre figyelemmel az ítélet tábla a jogi indoklásból mellőzte az ítélet 7. oldalának 4. bekezdését, melyben a törvényszék azt fejtette ki, hogy a vádlott által behozott kábítószer forgalomba hozatal, vagyis eladás céljára szolgált.

A büntetés kiszabása körében az ítéletábra mellőzte a törvényszék azon megállapítását, miszerint a vádlott beismerő vallomása nem terjed ki a csempészet céljának elismerésére, hiszen kétséget kizáró bizonyossággal a vádlott célja az általa birtokolt kábítószer vonatkozásában nem volt megállapítható. További enyhítő körülményként vette ugyanakkor figyelembe a vádlott javára, hogy beismerése a bűnösségre is kiterjedt, továbbá a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, azt, hogy három kiskorú unoka eltartásáról gondoskodik, valamint megbánó magatartását. Szintén enyhítő körülmény, a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, büntetését távol hazájától kell letöltenie. Ezen körülményt ugyan rögzítette a törvényszék is ítéletében, azonban azt nem az enyhítő körülmények között tüntette fel.

Súlyosító körülményként ugyanakkor helyesen azt kellett értékelni, hogy a törvényi minősítést megalapozó kábítószer mennyiség csaknem elérte a jelentős mennyiség felső határát.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérése érdekében a vádlottat szabadságvesztés büntetésre és Magyarország területéről való kiutasításra ítélte. Ugyanakkor figyelemmel a megváltoztatott törvényi minősítésre, azon körülményre, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény büntetési tételének középértéke a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint 7 év 6 hónap, valamint a számos enyhítő körülményre és arra tekintettel, hogy a vádlott végig előzetes fogvatartásban volt, az ítéletábra arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottal szemben kiszabott 8 év szabadságvesztés büntetés eltúlzottan súlyos, ezért azt 6 évre enyhítette. Figyelemmel továbbá azon következetes gyakorlatra, a külföldi állampolgároknak a nyelvismeret hiánya miatt a szabadságvesztés büntetés kiállása a magyar állampolgárokéhoz képest nehezített, a Btk. 35. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát is börtönre enyhítette. A vádlottal szemben kiszabott kiutasítás büntetés tartamát ugyanakkor az ítéletábra arányosnak ítélte, annak sem lényeges enyhítésére, sem súlyosítására nem volt lehetőség.

Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, e körben azonban a másodfokú bíróság mellőzte a Btk. 92. § (3) bekezdésére történő utalást, ugyanis a vádlott az eljárás során nem volt házi őrizetben.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a törvényszék több szempontból is tévesen állapította meg. Egyrészt nem vette figyelembe, hogy a költségjegyzékben 5. és 7. sorszám alatt feltüntetettek [név] kirendelt védő díja, valamint [név] tolmács díja és költségtérítése) tévesen kerültek rögzítésre, ugyanis azok az eljárás során egyáltalán nem merültek fel. Ugyanakkor a költségjegyzék nem tartalmazta a nyomozási bíró előtti eljárások költségét, így a 2017. január 16. napján Bny.56/2016. szám alatt felmerült 14.000.- forint, 2017. július 12. napján Bny.712/2017. szám alatt felmerült 7.000.- forint és 2017. október 11. napján Bny.1014/2017. szám alatt felmerült 7.000.- forint tolmácsdíjakat, illetőleg 2017. január 16. napján Bny.56/2016. szám alatt [név] védő közreműködésével felmerült 6.350.- forint védői költséget. Tekintettel arra, hogy a törvényszék olyan bűnügyi költségeket is figyelembe vett, amelyek az eljárás során ténylegesen nem merültek fel, ugyanakkor ténylegesen felmerült költségeket pedig nem vett figyelembe, szükségszerűen a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése is téves volt. A fent kifejtettekre tekintettel az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 820.657.- forint, melyből 657.197.- forint bűnügyi költség a vádlottat terheli, míg 163.460.- forintot az állam visel.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra mind a vádlott által ok és cél nélkül előterjesztett, mind a vádlott

terhére megállapított bűncselekmény eltérő minősítése, illetőleg a szabadságvesztés büntetés enyhítése érdekében bejelentett védői fellebbezést alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette egyes bűnjelek tételszámát, valamint megállapította, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye - figyelemmel a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontjára, 184. § (2) bekezdés f) pontjára és 561. § (2) bekezdés b) pontjára - a [bv. intézet neve] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel az ítélőtábla a kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2018. március 1. napjától 2019. január 15. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt beszámította.

A Be. 613. § (1) bekezdésében, valamint a Be. 574. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a vádlott köteles viselni a másodfokú eljárás során felmerült 79.596.- forint bűnügyi költséget, mely az igazságügyi szakértő kirendelésével kapcsolatban merült fel, az ezen túlmenően felmerült 365.515.- forint bűnügyi költséget (tolmácsdíj) pedig a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

A másodfokú eljárás során az ítélőtábla megállapította, hogy a vádlott születési helye helyesen [város neve], anyja neve: anyja neve.

Az ítélettel szemben a Be. 615. (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

, 2019. január 15.

Dr. Hegedűs István s. k.  
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s. k.  
előadó bíró

Dr. Katona Dorottya s. k.  
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.355/2018/45. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.30/2018/17. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. január 15.

Dr. Hegedűs István s. k.

a tanács elnöke